

Per Risberg
Tel: 08-6988534
per.risberg
@naturvardsverket.se

BESLUT
2009-04-03 Dnr 411-1049-09

Jägareförbundet Värmland
Att: Lennart Johannesson
Box 65
660 60 Molkom

Ansökan om skydds jakt på varg i Jangenreviret, Värmlands län

Beslut

Naturvårdsverket avslår ansökan.

Bakgrund

Jägareförbundet Värmland har 2009-02-09 genom ordförande Lennart Johannesson ansökt om skydds jakt i skadeförebyggande syfte på två vargar i Jangenreviret. Sökanden anför att efter det att det fälldes en varg i Jangenreviret 2007-11-26 har vargar angripit fyra hundar, varav två hundar dödades. Sökanden anför att förutsättningarna för att bedriva jakt med lös hund har försvårats eller omöjliggjorts i många områden. Sökanden anför att tamdjursskötsel har påverkats pga. ökade kostnader för stängsling och tillsyn samt pga. oron för tamdjuren.

Naturvårdsverket har 2009-02-09 begärt yttrande från Länsstyrelsen i Värmlands län samt Viltskadecenter.

Länsstyrelsen i Värmlands län tillstyrker i yttrande 2009-03-04 skydds jakt på en varg i Jangenreviret. Enligt Länsstyrelsen finns det i reviret ett revirmarkerande vargpar. Enligt Länsstyrelsen har vargar skadat en hund och dödat två hundar under de senaste 12 månaderna. Dokumenterade skador på boskap saknas i området under 2008. Länsstyrelsen bedömer att tre skador inom ett revir med enbart revirmarkerande vargpar är av så allvarlig karaktär att skydds jakt är motiverat.

Viltskadecenter föreslår i yttrande 2009-03-23 skydds jakt på en varg. Viltskadecenter anger att 2007/2008 räknades det sju vargar in i reviret medan

under inventeringssäsongen 2008/2009 har ingen föryngring konstaterats. En revirhävande hane sköts under skydds jakt hösten 2007.

Enligt Viltskadecenter har inga angrepp på tamdjur rapporterats inom Jangen reviret. Inom eller nära Jangenrevirets gränser har under de senaste 12 månaderna tre besiktigade vargangrepp på hund inträffat.

Enligt Viltskadecenter är det relativt ovanligt att så många som tre hundar angrips av varg i ett revir med ett revirmarkerande par. Detta kan antingen bero på dessa vargar är något mer benägna än genomsnittsvargen att angripa hundar eller så är förekomsten av hundar (framförallt jakt dagar med hund) något högre i Jangenområdet jämfört med många andra vargrevir. Viltskadecenter kan inte avgöra om det är vargarnas benägenhet att angripa hund eller en något högre förekomst av hundar som är orsaken till att antalet angrepp ligger över genomsnittet i Jangenreviret. Det finns faktorer som indikerar att orsaken inte nödvändigtvis är att vargarna är mer benägna än andra vargar. T ex att även om antalet jaktkortslösare som bor inom Jangenrevirets gränser ligger på genomsnittet för vargrevir i Sverige så omges Jangenreviret av stora orter med relativt många boende (Torsby, Sunne, Hagfors) vilket kan göra att antalet jakt dagar med hund ändå är högre än i de flesta andra vargrevir. En annan faktor som kan indikera detta är att den vuxna hanen och en ung hane i reviret har skjutits för ca 1,5 år sedan och angreppen på hund har ändå fortsatt.

Enligt information från Viltskadecenter 2009-04-02 är befintliga resultat från vinterns inventering bristfälliga. Det går inte att avgöra om den tidigare tiken från Jangenreviret är kvar eller är ersatt med ett nytt djur. Dessutom är det oklart om det gamla reviret finns kvar eller har delats mellan två nya vargpar. Dessutom är tiken (eller en av tikarna ifall det finns två par) med stor sannolikhet dräktig.

Skäl

Juridiska förutsättningar för skydds jakt

Skydds jakt efter varg kan ske genom särskilt myndighetsbeslut med stöd av 23 a och 27 §§ jaktförordningen (1987:905). För att tillstånd till skydds jakt ska kunna beviljas krävs att vissa villkor är uppfyllda. Det ska inte finnas någon annan lämplig lösning och skydds jakten får inte försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde och att det ska ske för att förhindra allvarliga skador eller olägenheter.

Rovdjurspolitikens riktlinjer

När det gäller skydds jakt på varg anförs följande i propositionen Sammanhållen rovdjurspolitik (prop. 2000/01:57):

”Innan det föreslagna etappmålet är nått bör skydds jakt tillåtas endast i begränsad omfattning. Främst bör skydds jakt kunna tillåtas inom

renskötselområdet. Det gäller då främst vargar som etablerar revir inom för rennäringen särskilt olämpliga områden. En förutsättning för skydds jakt bör dock vara att stammen som helhet i landet visar en positiv utveckling mot etappmålet (s. 42).

Vidare skrivs i propositionen att:

”Även utanför renskötselområdet bör skydds jakt kunna tillåtas i begränsad omfattning innan etappmålet är nått. Det kan främst gälla enskilda individer i situationer med allvarliga skadeproblem som inte rimligen kan lösas på annat sätt” (s. 43).

Naturvårdsverkets bedömning

Naturvårdsverket gör en samlad bedömning i varje enskilt fall. Verket bedömer skadornas omfattning, om skadeförebyggande åtgärder gjorts och vilka möjligheter till förebyggande av skada som finns samt möjlighet till annan lämplig lösning än skydds jakt. Verket beaktar också vargstammens utveckling i landet som helhet samt vargarnas genetiska ursprung.

Riksdagen har i sitt beslut om rovdjurspolitiken lagt fast ett etappmål för vargstammens utveckling som är 20 föryngringar, motsvarande ca 200 individer (Prop. 2000/01:57 Sammanhållen rovdjurspolitik). Länsstyrelserna har ansvaret för inventeringen av varg. Viltskadecenter har på Naturvårdsverkets uppdrag koordineringsansvaret för varginventeringen. Vargstammen i Sverige har enligt Viltskadecenter ökat från 7 föryngringar år 2000/2001 till 22 föryngringar 2007-/2008 varav en misslyckad. Däremot visar de preliminära resultaten för 2008/09 till och med på en nedgång i antalet intakta vargpar jämfört med året innan. Flera av de par som ynglade 2008 var inte längre intakta under brunsten 2009 (ett resultat av bla. skydds jakt). Vargstammen har visat en positiv utveckling i landet som helhet.

I propositionen saknas riktlinjer för hur vargförvaltningen ska ske efter att etappmålet har uppnåtts. Propositionen anger tydligt att etappmålet inte ska tolkas som en maximinivå för vargstammen i landet samt att en utvärdering ska ligga till grund för den nya målsättning för stammen.

Naturvårdsverket har inte bemyndigats att begränsa vargstammen vid en viss nivå enligt rådande rovdjurspolitik eller att fatta beslut om populationsbegränsande jakt. De beslut som kan fattas om jakt på varg regleras i 23 a och 27 §§ jaktförordningen och innebär att skydds jakt kan bedrivas på skadegörande individer.

År 2008-2009 har Naturvårdsverket beviljat skydds jakt vid 11 tillfällen på 12 vargar, av vilka 11 har avlivats hittills. Besluten har baserats på allvarliga skador där det, enligt Naturvårdsverkets bedömning, ej har funnits andra lämpliga

lösningar. Därmed har det, med stöd av verkets beslut, beviljats skyddsjakt på ca 5 % av den svenska vargstammen.

Naturvårdsverket delar Viltskadecenters bedömning att det för närvarande ej går avgöra om vargarna är något mer benägna än genomsnittsvargen att angripa hundar eller inte. Det går ej heller att utpeka varken en speciellt skadegörande vargindivid på ett rimligt sätt. På grund av oklarheter om revirgräserna i området går det inte heller att med säkerhet koppla dokumenterade skador till befintliga revir eller vargpar. En försvårande omständighet är att bedriva skyddsjakt, eftersom tiken sannolikt är dräktig och/eller har ansvar för unga valpar. Den samlade informationen tyder för närvarande på att skyddsjakt med sannolikhet inte är en lämplig åtgärd. Naturvårdsverket gör därför bedömningen att ansökan bör avslås. Om angrepp på hundar fortsätter att ske har Naturvårdsverket beredskap för att skyndsamt göra en ny bedömning.

Beslut i detta ärende har fattats av enhetschefen Susanna Löfgren.

Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit avdelningsdirektörerna Malin Hollberg Malm och Per Risberg, den sistnämnde föredragande.

För Naturvårdsverket

Susanna Löfgren

Per Risberg

Upplysning om hur man överklagar, se bilaga.

Kopia till:
Länsstyrelsen i Värmlands län
Viltskadecenter
Jordbruksdepartementet
Miljödepartementet
Skandinaviska vargprojektet (Skandulv)
Rådet för rovdjursfrågor

Bilaga

Var ska beslutet överklagas?

Naturvårdsverkets beslut kan överklagas hos länsrätten. **Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till Naturvårdsverket.** Adressen framgår av beslutet. Har överklagandet kommit in i rätt tid överlämnar Naturvårdsverket överklagandet och handlingarna till länsrätten.

När ska beslutet senast överklagas?

Överklagandet ska ha kommit in till Naturvårdsverket **inom tre veckor** från den dag Ni fick del av beslutet.

Vad ska överklagandet innehålla?

Överklagandet ska vara skriftligt och det ska vara undertecknat. I skrivelsen ska Ni ange:

Ert namn, adress, personnummer/organisationsnummer och telefonnummer,

vilket beslut som Ni överklagar t.ex. genom att ange beslutsdatum och ärendets diarienummer,

hur Ni anser att Naturvårdsverkets beslut ska ändras och varför det ska ändras samt

om det finns motparter i ärendet bör Ni ange deras namn, adress och telefonnummer